



## Posudek oponenta habilitační práce

### Masarykova univerzita

#### Fakulta

#### Obor řízení

#### Uchazeč

#### Pracoviště uchazeče, instituce

#### Habilitační práce

#### Oponent

#### Pracoviště oponenta, instituce

Ekonomicko-správní

Hospodářská politika

Ing. Viktorie Klímová, Ph.D.

Katedra regionální ekonomie a správy

Ekonomicko-správní fakulta

Masarykova univerzita

Implementace inovační politiky: národní kontext a place-based přístup

doc. Ing. Ivana Kraftová, CSc.

Ústav regionálních a bezpečnostních věd

Fakulta ekonomicko-správní

Univerzita Pardubice

Předložená habilitační práce je rozpracována na více než 150 stranách textu a je k ní připojeno 9 funkčních příloh. Má jasnou a logickou strukturu, autorka pracuje s úctyhodným počtem zdrojů (402). Od zachycení inovací a inovační politiky v ekonomické teorii, kdy neopomíjí ani její regionalizaci, a to v kontextu s realitou posledního období, plynule přechází k nastínění realizace inovační politiky jako součásti hospodářské politiky a zdůrazňuje přitom její národní a regionální rovinu. Poměrně značnou pozornost věnuje autorka nástrojům inovační politiky a zejména jejich kritickému zhodnocení. Následně přistupuje k velmi důkladné analýze inovační politiky v České republice, aby ji završila kritickou evaluací inovační politiky realizované v českých regionech na úrovni vyšších územně samosprávných celků, tedy krajů. Habilitační práce se vyznačuje vysokou stylistickou úrovní, rovněž po formální stránce je velmi systematicky a pečlivě zpracovaná, překlepy se vyskytují jen výjimečně. K prezentaci výstupů analýzy využívá vhodně upravené tabulky a grafy, citace literatury a dalších pramenů odpovídají zvolenému citačnímu stylu.

### **K aktuálnosti předložené habilitační práce:**

Vysoká aktuálnost habilitační práce je dána nejen rolí inovací při dosahování ekonomického růstu a zvyšování konkurenceschopnosti ekonomických entit, ale i vzhledem k současným trendům, kdy inovační politika jako součást hospodářské politiky bývá akcentována při cílení a realizaci kohezní politiky a vzrůstá tak praktický dopad její regionalizace.

Aktuálnost a význam práce podtrhuje i její explicitní zaměření na podnikovou sféru, tedy na inovační aktivity v soukromém sektoru.

### **Ke zvoleným metodám zpracování:**

Autorka aplikuje ve své práci standardní metody ekonomického výzkumu; relevantní poznatky řadí od obecného ke speciálnímu, využívá deskriptivních metod s prvky abstrakce, generalizace, analýzy a syntézy, komparace. Nezůstává ale jen u popisu, byť fundovaného, ale důsledně realizuje kritické hodnocení popisovaných momentů s patřičnou argumentací.

Výzkumné hypotézy nejsou v práci explicitně stanoveny.

Co činí tuto práci nadstandardní, je rozmanitost metod použitých adekvátně k analyzovaným problémům na regionální úrovni. Současně je třeba vyzdvihnout způsob prezentace zvolených metod, který je pro čtenáře velmi uživatelsky příjemný, neboť vždy bezprostředně předchází jejich aplikaci. Z použitých metod pro zkoumání jednotlivých problémů lze vyzdvihnout metodu magického čtyřúhelníku inovační politiky, modifikaci kumulativního multiplikátoru strukturálních fondů v podobě kumulativního multiplikátoru veřejné podpory výzkumu a vývoje (zde je vhodné podotknout, že tato modifikace má spíše podobu multiplikátoru s charakterem pákového efektu než multiplikátoru zaměřeného na vyjádření finální účinnosti vynaložených prostředků), dále korelační analýzu, shlukovou analýzu a síťovou analýzu s využitím příslušného software, ale i grafickou analýzu v podobě např. kartogramů.

Znovu je třeba podtrhnout, že pečlivost zpracování výsledků výzkumu přispívá k jejich rychlému a správnému vnímání čtenářem v nadstandardní míře.

### **K výsledkům habilitační práce a jejím poznatkovým přínosům:**

Za přínos habilitační práce lze beze sporu označit vytvoření komplexního poznatkového souboru pojednávajícím o inovační politice v širokých souvislostech s patřičným teoretickým základem.

Přínosné jsou rovněž prezentované výzkumné výsledky implementace nástrojů inovační politiky v ČR – na národní i regionální úrovni – právě v kontextu s ekonomickou teorií i realitou vyspělých tržních ekonomik.

Snad jen jedna dílčí výtka k tomuto komplexnímu pohledu na problematiku inovační politiky se týká absence Valentovy klasifikace inovací, kterou považuji za významný český přínos k rozvoji teorie inovací.

Práce má i značný přínos metodický díky rozmanitosti použitých metod a způsobu jejich aplikace a prezentace.

### **K významu habilitační práce pro další rozvoj vědy a pro společenskou praxi:**

Habilitační práce je ukázkou vhodného uchopení problematiky, která má široký záběr a průřezový charakter, s akcentem na vertikální efektivní koordinaci inovační politiky. Zdůraznění vyvážené kombinace národní a regionální úrovně implementace inovační politiky při souběžném zohledňování specifík národní ekonomiky i regionů při definování jejího konceptuálního rámce je podtržením zvoleného place-based přístupu autorkou.

Pro společenskou praxi je využitelné zacílení práce na důsledky veřejné politiky na soukromý sektor – zde v podobě zejména nabídkové, ale i poptávkové inovační politiky.

Pro decizní sféru mohou představovat prezentované výsledky výzkumu zejména v oblasti přímé a nepřímé podpory inovací v podnikatelské sféře, hodnocení nástrojů na podporu inovačně zaměřené spolupráce či intenzity provádění inovační politiky podnětný moment k revizi stávajících přístupů.

## **Celkové hodnocení práce ve vztahu k vytýčenému cíli:**

Cíle práce, tak jak jsou vymezeny v úvodu práce, lze jednoznačně označit za splněné.

## **Dotazy oponenta k obhajobě habilitační práce**

1. Regionální novační paradox je popsán jednak v kapitole první, jednak analyzován pro české kraje v kapitole čtvrté. Je vymezen jako situace, „... *kdy regiony s nižší výkonností a tedy s vyšší potřebou zdrojů na podporu inovací nejsou schopné nabízené finanční prostředky získat.*“ V závěrečném hodnocení je uvedeno (s vazbou na absolutní hodnoty): „...*regiony s nejvyššími hodnotami ekonomických proměnných jsou současně těmi, které získaly absolutně nejvyšší objem dotací.*“ Platí to i ve smyslu: „české regiony s nejnižšími hodnotami ekonomických proměnných získaly absolutně nejnižší objem dotací“?

2. na str. 53 je ve vztahu k rizikovému kapitálu jako nástroji inovační politiky uváděno, že „...*jeho podstatou je vstup veřejného investora do základního kapitálu podpořené firmy...*“; dále je na str. 61 diskutován problém vytěšňovacího efektu v souvislosti s podporou výzkumu a vývoje, v kapitole 3.3.5 je rizikový kapitál šířeji popsán, v závěru práce je konstatováno, že „...*stát dlouhodobě není schopný vytvořit veřejný fond rizikového kapitálu...*“ Jak lze vnímat v souvislosti s veřejným fondem rizikového kapitálu (= fondem rizikového kapitálu z veřejných financí) vytěšňovací efekt, a to ve spojení s apriorní neefektivností veřejného sektoru. Lze takovým fondem zajistit efektivní inovační politiku?

3. V rámci nástrojů poptávkově orientované inovační politiky je na str. 77 zmíněno zadávání zakázek v předobchodní, resp. obchodní fázi. Je na tento typ nástroje česká legislativa připravena? Odpovídá tomu do zákona 134/2016 Sb., o veřejných zakázkách včleněné řízení o inovačním partnerství?

## **Závěr**

Habilitační práce Ing. Viktorie Klímové, Ph.D., „Implementace inovační politiky: národní kontext a place-based přístup“ **splňuje** požadavky standardně kladené na habilitační práce v oboru Hospodářská politika.

V Poděbradech dne 4. listopadu 2018

  
podpis